

AFSL. PÅ VINTERVEDLIGEHOJDELSESORDNING

I brev af 27. februar 2012 har advokaten på vegne af klager klaget over Kommunens afslag af 20. februar 2012 på at etablere en vintervedligeholdelsesordning på den private fællesvej, S marken.

Vores afgørelse

Kommunens afgørelse er ikke lovlig, for så vidt angår fordelingen af vintervedligeholdelsesarbejder for de tre ejendomme på vejen.

Dette skyldes, at kommunen ikke har angivet, hvilke af de tre ejendomme, der skal vintervedligeholde hvilken del af vejen.

Vi skal derfor anmode kommunen om at trække den del af afgørelsen tilbage, genoptage dette spørgsmål til fornyet behandling og træffe en ny, lovlig afgørelse i dette spørgsmål.

Baggrund

S marken er en privat fællesvej, der ligger på landet. Den bliver derfor administreret efter reglerne i privatvejslovens¹ afsnit I, II og IV (om private fællesveje på landet), jf. privatvejslovens § 13, stk. 2.

Vejen betjener ejendommene, S marken 47, 53, 55, 57 og 61. Det er dog kun nr. 53, 55 og 57, der har behov for at komme på vejen (på grund af beboelse).

Kommunen har i september 2007 vedtaget et vinterregulativ, der bl.a. indeholder pligt for grundejerne på private fællesveje på landet til at rydde for sne og glatførebekæmpe. Regulativet, der er godkendt af politiet, er revideret i september 2010 og offentliggjort i december 2010 i Ugeavisen.

Klager har i november 2011 – som ejer af ejendommen, S marken 55 – anmodet kommunen om at etablere en kommunal vintervedligeholdelsesordning med rydning af vejen. Baggrunden skyldes, at det ikke har været muligt – gennem vejsyn – at opnå en privat løsning, efter at naboen er ophørt med at udføre den hidtidige snerydningsopgave på vejen.

Kommunen har herefter skriftligt partshørt ejerne af S marken 47, 53, 55, 57 og 61 over spørgsmålet om en kommunal vintervedligeholdelsesordning, jf. kommunens breve af 9. og 31. januar 2012. I samme forbindelse har kommunen oplyst, at den har vurderet, at det alene er ejerne af S marken 53-57, der benytter vejen om vinteren, og at disses brug af vejen må antages at være ens².

Kommunen har efterfølgende i afgørelse af 20. februar 2012 afvist at etablere en kommunal vintervedligeholdelsesordning. Samtidig har den fordelt parterne til vintervedligeholdelse mellem

¹ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. maj 2008 om private fællesveje.

² Alle tre ejendomme ligger samlet for enden af vejen.

de tre ejendomme, dog uden at anvise, hvor på vejen de enkelte ejendomme skal udføre vintervedligeholdelsesarbejderne.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

Vi kan tage stilling til kommunens afgørelse, for så vidt angår retlige spørgsmål (lovligheden), men ikke til kommunens skøn (vurderinger) inden for lovens rammer. Dette fremgår af vintervedligeholdelseslovens³ § 19, stk. 1, jf. privatvejslovens § 7, stk. 1.

Vi kan endvidere tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige principper og regler, herunder bestemmelser i forvaltningsloven⁴, men ikke til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

Men vi kan ikke afgøre, om kommunens vurdering af, hvilke vintervedligeholdelsesarbejder, der skal udføres, for at vejen er i forsvarlig stand i forhold til trafikken, er rimelig eller hensigtsmæssig.

Og vi kan derfor heller ikke tage stilling til rimeligheden af kommunens vurdering af, hvilken vintervedligeholdelsesforpligtigelse (part) den enkelte ejendom bliver pålagt, herunder størrelsen af denne, eller om der bør etableres en kommunal vintervedligeholdelsesordning.

Ny privatvejslov⁵

Selvom der pr. 1. januar 2012 er trådt en ny privatvejslov i kraft, og hvori er indeholdt bestemmelser om vintervedligeholdelse, finder bestemmelserne i denne lov ikke anvendelse i den konkrete sag.

Det skyldes, at kommunen har behandlet sagen efter bestemmelserne i den nu ophævede lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. maj 2008 samt de ophævede bestemmelser i lovbekendtgørelse nr. 1103 af 16. september 2010 om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje, jf. den nye privatvejslovs § 102, stk. 3⁶.

Reglerne om vintervedligeholdelse af private fællesveje på landet

Kommunen kan med hensyn til private fællesveje og -stier på landet efter forhandling med politiet bestemme, at de personer, der er vedligeholdelses-pligtige efter lov om private fællesveje, skal renholde vejene. Kommunen kan ligeledes bestemme, at arbejdet helt eller delvis skal udføres i overensstemmelse med bestemmelserne i vintervedligeholdelseslovens kapitel 7 (§§ 11-14). Dette fremgår af vintervedligeholdelseslovens § 8, stk. 1.

Kommunens beslutning efter stk. 1 skal kundgøres (offentliggøres). Dette fremgår af vintervedligeholdelseslovens § 8, stk. 2.

Ifølge vintervedligeholdelseslovens §§ 11 og 12 omfatter den vintervedligeholdelsespligt, der påhviler grundejerne, bl.a. pligt til at rydde for sne og glatførebekæmpe.

³ Lovbekendtgørelse nr. 1103 af 16. september 2010 om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje.

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007.

⁵ Lov nr. 1537 af 21. december 2010 om private fællesveje.

⁶ Efter denne bestemmelse skal sager, der verserer i en kommune ved lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtidige regler.

Kommunen kan vælge at overtage de forpligtigelser, der er pålagt grundejerne i henhold til vintervedligeholdelseslovens § 8, stk. 1, for de forpligtigedes regning, eventuelt mod et fast årligt vederlag. Dette fremgår af vintervedligeholdelseslovens § 10.

Ifølge vintervedligeholdelseslovens § 16 fører kommunen tilsynet med, at grundejerne overholder deres forpligtigelser efter denne lov.

Vores vurdering

Fordeling af udgifter

En fordeling må nødvendigvis bero på et skøn.

Når en kommune skal fordele udgifterne til istandsættelse af en privat fællesvej på landet, sker denne fordeling efter de vejberettigedes brug af vejen⁷, jf. privatvejslovens § 17.

I forbindelse med vurderingen af de vejberettigedes brug af vejen kan kommunen eksempelvis lægge vægt på, til hvilket formål benyttelsen finder sted, de enkelte ejendommers areal, og den benyttede vejlængde, jf. privatvejslovcirkulærets⁸ punkt 10. Kommunen kan også lægge vægt på den enkelte grundejers behov for, at vejen har en bestemt standard. Cirkulæret indeholder ikke nogen pligt for kommunen til at anvende de angivne kriterier.

I forbindelse med fordeling af udgifterne til vintervedligeholdelse af private fællesveje på landet kan kommunen vælge at lægge helt eller delvist vægt på samme type af kriterier.

Spørgsmålet om, hvilke grundejere der bruger vejen, hvor omfattende denne brug er, hvilke kriterier der skal anvendes i det foreliggende tilfælde, og hvilken vægt de skal tillægges, beror på en vurdering, som Vejdirektoratet ikke kan tage stilling til.

Den konkrete sag

Vi må indledningsvis forstå sagen således, at klager har rettet henvendelse til Kommunen for at få kommunen til at sætte vintervedligeholdelsen på S marken 53-57 i system, konkret med indførelse af en kommunal vintervedligeholdelsesordning i henhold til vintervedligeholdelseslovens § 10. Og dette fordi der efter hendes opfattelse ikke bliver sneryddet tilstrækkeligt op til hendes ejendom, og fordi privatretlige aftaler til løsning af problemet ikke har kunnet opnås.

Kommunen har vurderet, at der ikke er et offentligretligt behov for at indføre en kommunal vedligeholdelsesordning i henhold til bestemmelsen i vintervedligeholdelseslovens § 10.

Vi må i den forbindelse forstå, at kommunen ikke har fundet grundlag for indførelse af en sådan ordning, fordi der er tale om en lille privat fællesvej på landet, der ikke har en overordnet trafikalt betydning, dvs. hvor almenheden ikke har et trafikalt behov.

Det lovlige skøn, som kommunen har udøvet i den forbindelse, kan vi ikke tage stilling til, jf. ovenfor.

⁷ Medmindre der foreligger privatretlige aftaler eller overenskomster, der indeholder en anden fordeling af udgifterne.

⁸ Jf. Ministeriet for Offentlige Arbejders cirkulære af 6. december 1985 om lov om private fællesveje.

Kommunen har samtidig i sin afgørelse – efter forudgående skriftlig høring af parterne – fastlagt en partsfordeling mellem de tre ejendomme, S marken 53-57 efter bestemmelsen i vintervedligeholdelseslovens § 8, stk. 1, jf. privatvejslovens § 17.

I den forbindelse har kommunen lagt vægt på behovet for vejlængde for de enkelte ejendomme. Behovet for rydning for de tre ejendomme er vurderet til at være ens, da alle tre ejendomme stort set har samme vejlængde. Kommunen har dog ikke angivet, hvilken del af vejen de tre ejendomme skal vintervedligeholde.

Vi må således konstatere, at kommunen – trods anmodning herom – ikke har truffet en præcis afgørelse om, hvilke af de tre ejendomme, der skal vintervedligeholde hvilken del af vejen.

Kommunens afgørelse er derfor ikke lovlig, for så vidt angår dette spørgsmål.

Vores afgørelse

Kommunens afgørelse er ikke lovlig, for så vidt angår fordelingen af vintervedligeholdelsesarbejder for de tre ejendomme på vejen.

Dette skyldes, at kommunen ikke har angivet, hvilke af de tre ejendomme, der skal vintervedligeholde hvilken del af vejen.

Vi skal derfor anmode kommunen om at trække den del af afgørelsen tilbage, genoptage dette spørgsmål til fornyet behandling og træffe en ny, lovlig afgørelse i dette spørgsmål.

